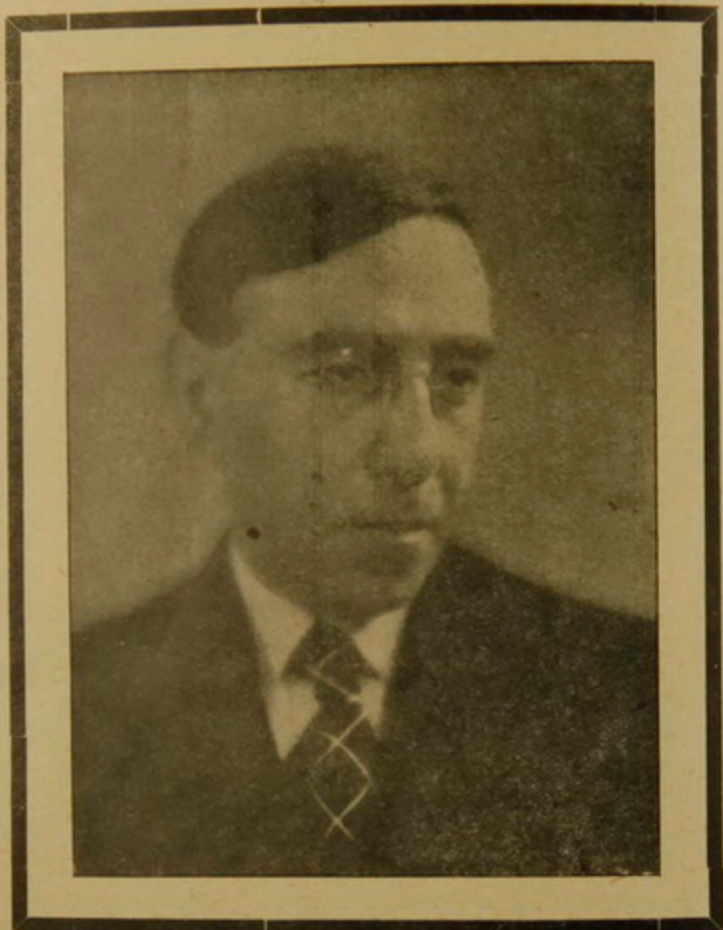

ՇԱՀԱՆ Ռ. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

(1891 - 1956)

Երուսաղէմի վանական շրջանակը խորունկ վիշտով իմացաւ անակնկալ մահը Շահան Պէրպէրեանի, որ տարիներու ուսուցչական բեղուն վաստակ մը ունեցած է երուսաղէմի ժառ. Վարժարանին եւ Լնծայարանին մէջ: Ս. Աթոռոյս ներկայ Միաբանութեան կարեւոր մէկ մասը աշակերտած է իրեն: Երկար տարիներ, անիկա եղած էր նաեւ Սիոնի կարեւոր աշխատակիցներէն իրեն պաշտօնակից՝ հանգուցեալ մեծատաղանդ Յ. Օշականի հետ: Հոկտ. 27ի Շաբաթ օրը Միաբանութիւնը կատարեց իրեն համար հանդիսաւոր հոգեհանգիստ Ս. Յակոբեանց Տաճարին մէջ:

Սիոն եւ Միաբան Հայրեր իրենց սուգը եւ վիշտը կը միացնեն հանգուցեալի րնտանիքին կրած մեծ վիշտին: Աղօթող ենք իր յաւիտենական երանութեան համար:

Երբ կը ձեռնարկէինք վերակոչել իր բարի յիշատակը եւ ակնարկ մը նետել իր ազգա-

յին ծառայութեան դաշտին մէջ կատարած գրեթէ 50 տարուան ուսուցչական վաստակին վրայ, Երուսաղէմ մնացած իր թուղթերուն մէջէն կը գտնենք երկու գրեթէ մաշած թղթիկներ: «Բեւեռագիրը» քակուելէ վերջ ստուգուեցաւ որ իր մանկութեան եւ կազմութեան տարիներու կենսագրական ուրուագիծ մըն էր:

Յարմար սեպեցինք նախ հրատարակել այդ թղթիկներէն միոյն պարունակութիւնը, յառաջիկային ձգելով մեր առաջադրած գնահատանքը մեծանուն ուսուցչին եւ տիրելի Շահանին:

Հետեւեալն է վերեւ ակնարկուած թղթիկին պարունակութիւնը, գրուած հանգուցեալի մանրատառ եւ յոյժ դժուարութեան ձեւագրով, երբ «տունի մը մէջ բանտարկուած» էր, խուսափելով մահէն որուն առաջնորդուեցան Պոլսահայ մտաւորականները, Մեծ Եղեռնին:

ԽՄԲ.